

lede i den Tro, men jeg tror at kunne sige, at ogsaa Bankkomiteen og alle, som paa det Tidspunkt havde med Sagerne at gøre, var overbeviste om, at Rigsdagen paa ingen Maade vilde svige paa dette Omraade. Naa, det er da heller ikke sket endnu, og jeg tvivler paa, at det vil ske, at Rigsdagen vil gaa imod her.

Saa spurgte det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) mig, om jeg ikke allerede i Foraaret havde set Finansudvalgets Protokol vedrørende denne Sag. Jo, det har jeg, men ganske vist sent paa Foraaret, henimod Slutningen af Rigsdagssamlingen. Da saa jeg Protokollen og Referatet fra det Møde, Vilhelm Lassen havde haft, og det foranledigede, at jeg, da Referatet var kortfattet, talte med det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), som gav mig sin Optegnelse derover. Det ærede Medlem, som refererede Punkter af denne Optegnelse — vel efter Hukommelsen, ligesom jeg ogsaa forleden Dag refererede efter Hukommelsen, jeg har for øvrigt Optegnelsen endnu —, refererede meget rigtigt de Bemærkninger, som stod i Optegnelsen om Laanekassen, at der var sagt, at Laanekassen Dagen før havde haft et *run*, saa at der var udgaaet et Par Hundrede Tusinde Kroner, endvidere, at Nationalbanken havde laant Laanekassen 600,000 Kr., og endelig, at Finansministeren lejlighedsvis bemærkede, at Laanekassen ved denne Lejlighed skulde faa en Kapsun paa sig — jeg tror, jeg forleden Dag brugte Udtrykket, at den skulde blive tagen ved Ørene, men det var altsaa, at den skulde faa en Kapsun paa sig. Naar det ærede Medlem i Fortsættelse heraf spurgte, om ikke Departementschefen havde bedt mig som Minister om at indbringe et Lovforslag om Sagen og søge Rigsdagens Billigelse, som var forudsat at skulle søges, maa jeg svare: Nej, det er ikke sket. Jeg har sagt min Grund til, at jeg ikke søgte Rigsdagens Billigelse, nemlig at jeg mente, det var bedst, at Sagen, naar Billigelsen skulde søges, kom til at foreligge klart for Rigsdagen, at Komiteen først kom til at give sin Beretning om Sagen. Grunden til, at Bankkomiteen ikke har anmodet om Forelæggelsen af et Lovforslag, er jeg ude af

Staad til at oplyse, det ved jeg ikke noget om, men jeg gaar ud fra, at Bankkomiteen har været i den Tro, at alting i Virkeligheden var i Orden, og at der aldrig kunde blive Tale om, at Rigsdagen ikke vilde følge med eller vilde nægte at give sin Billigelse. Det er saa meget mere forstaaeligt, som Bankkomiteen har gaaet i den Tro, at Finansudvalget havde faaet Meddelelse om Sagen, en Tro, som jeg en Tid lang ogsaa har haft, det sagde jeg allerede forleden Dag. Det ser jeg nu ikke er Tilfældet og har allerede set i længere Tid, at det ikke var Tilfældet.

Saa kommer jeg til Bekendtgørelsen af 3. Marts angaaende Laanekassen. Dette Punkt skal jeg gaa lidt nærmere ind paa. Jeg har ikke haft andet at holde mig til i denne Sag end Bankkomiteens Beretning, som foreligger for os, og vedkommende Lovforslag, som vi behandle; Aviserne fra i Fjor har jeg ikke haft. I Henhold til, hvad der foreligger for os, gik jeg for det første ud fra, at en offentlig Bekendtgørelse forelaa, ganske vist, som det ved en Afbrydelse blev oplyst forleden Dag, ved Opslag i vedkommende Laanekasse, men det anser jeg for det samme. Det har da ogsaa vist sig, at Bladene vidste Besked om, at der forelaa en Bekendtgørelse om en Garanti. Dernæst er jeg gaaet ud fra, at hvad der her staar — at Garantien er given af de 5 Hovedbanker med Rekurs til Bankkomiteen og paa Betingelse af, at Komiteen har Ret til at indsætte en Administration i Banken, hvilket den gjorde, og denne indsatte straks en tilsynsførende —, har været Offentligheden klart, og at Offentligheden deraf kunde slutte, at saa maatte Bankkomiteen staa bagved og Staten i Virkeligheden have garanteret. Det gik jeg ud fra, og jeg tror, det er berettiget at gaa ud fra det, naar man holder sig til, hvad her foreligger, og hvad der foreligger i Lovforslaget. Hvis Staten nemlig ikke har noget med Sagen at gøre og ikke garanterer, hvorfor skulde saa Bankkomiteen indsætte en Administration i Banken? Det staar udtrykkeligt her i Beretningen, at Komiteen har Ret til det. Hvorfor skal Komiteen indsætte en Administration i en Bank, som Komiteen ikke har noget at gøre med, som Staten ikke garanterer for sammen med de 5 Banker?